

SEDEM BLAGROV IN ENO GORJE

Lačen si tudi, seve, oh, to neusmiljeno ljudstvo:
vidi na cesti žival, pa se ne zmeni za njo.

Pođi, moj Lulu, pojdi z menoj, da popapčkati dam ti
kifeljčke, žemlje, meso, vse, kar poželi ti srce.”

Res me je vzela s seboj in dala, kar mi obljubila:
kifeljčke, žemlje, meso, vse, kar mi teknilo je.
Torej tako zdaj živim in vsak dan boga zahvaljujem,
da mi je pamet vzel in me človeštva oteł.

Blagor njim, ki ne misijo s svojo glavo, zakaj ne bo jim treba
obžalovati zmot.

Blagor kimavcem, zakaj stolčki so jim zagotovljeni.

Blagor njim, ki nikdar ne ugovarjajo, zakaj nasičeni bodo.

Blagor njim, ki trobijo v kapitalistični rog, zakaj napojeni bodo.

Blagor njim, ki se hlimijo, zakaj pravoverni bodo imenovani.

Blagor kričačem, zakaj njih slava pojde od roda do roda.

Blagor njim, ki pregañajo vse, ki niso pravoverni, zakaj odlikovanje jim ne uide.

Gorje pa vsem tistim, ki jim ni za te blagre, zakaj iztrebili jih bo-

mo, da ne bo ostalo za njimi niti duha.